

sagt og slaaet fast Gang paa Gang, at den Sommersamling kun maatte bruges til militære Spørgsmaal, og derfor indskrænkede vi os til at indbringe Forslag — det var dem, det ærede Medlem nævnedes —, der stod i nøje saglig eller politisk Sammenhæng med Militærspørgsmaalet: to sociale Forslag om, hvorledes vi ønskede de Penge anvendte, som de andre Herrer vilde anvende til Militarismen, og to politiske Forslag om Valgkredssagen og Grundloven, som gik ud paa, at før Militærspørgsmaalet afgjordes, ønskede vi en retfærdig Valgkredsordning her i Landet. Der var den nøjeste Sammenhæng derimellem. Vi respekterede altsaa det Ønske, det ærede Medlems egen Regering havde fremsat, og hvis vi ikke havde gjort det, havde man simpelt hen, som saa tidt, ladet vore Forslag ligge ubehandlede; det have vi lang Tids Erfaring for.

Det ærede Medlem fra Løvel bebrejdede os Mangel paa Hastværk; vi vare for langsomme i denne Sag. Skal det være en Bebrejdelse fra det ærede Medlem? Dette ærede Medlem, der sammen med sit Parti ikke har gjort andet end at forhale denne Sag og søge at spænde Ben for den. Nu søger det ærede Medlem at stille Forslag til en Dagsorden af den, som det ærede Medlem fra Holbæk (Røde) sagde, højst mærkværdige Art, at han og hans Meningsfæller opfordre et andet Parti her i Salen til ufortøvet at stille et Forslag. Er det da det ærede Medlem fra Løvels Mening, at han, naar dette Forslag foreligger, vil stemme derfor, eller er det det ærede Medlems og hans Meningsfællers Mening, at de ville stemme derimod, eller ville de undlade at stemme? Ja, for en saadan Fremgangsmaade, at et Parti opfordrer et andet Parti til ufortøvet at stille et Forslag, som det første Parti agter at stemme imod, er noget af det mærkeligste, jeg endnu har oplevet i dansk Politik, og jeg maa indtil videre gaa ud fra, at . . . Det ærede Medlem fra Løvel vil maaske være saa venlig ikke at forstyrre min Tale, men høre efter, hvad jeg har at sige.

Formanden: Folketingsmanden fra Løvel forstyrrede ikke det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Borghjerg: Jeg maa indtil videre gaa ud fra, at det ærede Medlem fra Løvel vil stemme mod Rigsretsforlaget, vi fik intet positivt at vide derom. Det ærede Medlem, der forlangte et positivt Forslag

fra anden Side hurtigst muligt, har endnu ikke naaet da forklare os, hvorledes han og hans Parti da positivt ville stille sig til selve Rigsrets-Sagen. Foreløbig maa jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller stille sig, ligesom de gjorde i Betænkningen af 6. Maj. Da gik de imod Rigsretsforlaget. Men skønt de stille sig mod Rigsretsforlaget, opfordre de andre til hurtigst muligt, „ufortøvet“ at stille Forslag derom. Det er det huleste, det er det mærkeligste, jeg nogen Sinde har oplevet. Jeg opfatter den Dagsorden, det ærede Medlem og hans Meningsfæller stille, som et Forsøg paa yderligere at forkludre og forhale Sagen og eventuelt spænde Ben for den.

Der foreligger et Forslag fra de Radikales Side, hvis Mening var den, som de ærede 6 Højremænd have givet Udtryk, nemlig en hurtig Fremme af Sagen, og som de nu yderligere have markeret ved at stille Forslag om en Tidsbegrænsning. et Forslag, som er accepteret af det radikale Venstres Ordfører. Det er den hurtige, den sikre Vej, her foreligger. Den Vej, det ærede Medlem fra Løvel stiller Forslag om, er meget usikker. Han ønsker aabenbart, at det positive Rigsretsforlag skal komme fra en enkelt Gruppe, der ikke har Flertal, fordi han haaber, at saa skal Formuleringen blive af den Art, at den ikke kan samle et Flertal her i Tinget. Hvis det skulde vise sig, maa der nedsættes et Udvalg derom, som ogsaa det ærede Medlem fra Løvel sagde under Finansdebatten for nylig. Da sagde det ærede Medlem: Saa kunne vi jo nedsætte et Udvalg. Altsaa denne Vej: først et positivt Forslag, saa Nedsættelse af et Udvalg, saa Betænkning og Behandling her, fremstillede det ærede Medlem fra Løvel virkelig som hurtigere end den, hvormed der er Tale fra de Radikales og fra vore Side: straks at nedsætte et Udvalg.

Socialdemokratiets Holdning i denne Sag har været retliniet fra første til sidste Færd. Efter at vi i Oktober 1907 her havde rejst Kritikken mod den daværende Justitsminister, fortsatte vi denne Sag uden Afbrydelse og retliniet. Det var det ærede Medlem og hans Parti, der søgte at standse os i Kravet om fuld Opklaring og grundig Udrensning. Det var os, der i det Udvalg, som blev nedsat i Fjor, søgte at fremskynde Sagen, det var det ærede Medlem og hans Meningsfæller, som gjorde alt for at trække den ud. Det var os, som i sidste Øjeblik endelig fik fremtvunget, at der dog blev afgivet en Betænk-